

valgt af folket, og så er der en lovgivning, som sikrer, at bestyrelsen skal have nogle kompetencer og skal udfylde en rolle. Jeg kan næsten ikke se noget mere demokratisk, end at folketingsmedlemmer udpeger en sådan bestyrelse. Det kan jeg ikke.

Men nu synes jeg lige, at bestyrelsen skal have lov at fungere. Det har været et turbulent år. Der udpeges, synes jeg, nogle meget spændende bestyrelser for de enkelte teatre. Der er udpeget nogle spændende teaterledere for de forskellige teatre; de får lov til at vise deres værd fra næste sæsons repertoire. Lad lige det komme an på en prøve, og så må vi se, hvordan det fungerer. Men det er gode folk, der sidder i ledelserne, og jeg har absolut tiltro til, at det her projekt nok skal lykkes.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål, men derimod har fru Elsebeth Gerner Nielsen anmodet om en anden runde, og reglerne foreskriver klart, at det kan finde sted.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, der er noget i det, ministeren siger, der ikke skal stå helt uimodsagt.

I Det Radikale Venstre synes vi selvfølgelig heller ikke, at man på nogen måde skal blande sig i en teaterbestyrelses arbejde, og slet ikke, hvis arbejdet foregår på et sagligt og kompetent grundlag, som ministeren siger.

Problemet har jo været, at nogle af de beslutninger, der er blevet truffet i Københavns Teaters bestyrelse, ikke altid har været saglige, og at det heller ikke hele tiden har virket lige kompetent. Derfor er vi selvfølgelig nødt til at diskutere det. Vi er netop politikere, og selvfølgelig skal vi have mulighed for at diskutere det, der foregår, og også tage stilling til, om den konstruktion, vi har taget stilling til, er fornuftig.

Så vil jeg også sige, at de bemærkninger, jeg har til bestyrelsen, ikke er personligt møntet på nogen. Jeg forholder mig ikke til de enkelte bestyrelsesmedlemmer. Det her handler om konstruktionen. Fungerer det her, som det skal? Er det sådan, at vi har en armslængde, der virkelig sikrer den kunstneriske frihed? Det er det, vi hele tiden skal forholde os til.

Kl. 13.15

Så vil jeg sige noget om bevillingerne. Jeg formulerede det også i mit spørgsmål til ministeren, men ministeren svarede ikke rigtig. Nu træffes der beslutning om, at bevillingen til Kø-

benhavns Teater i virkeligheden nærmer sig de 130 mio. kr. – inklusive Det Danske Teater. Samtidig har vi overladt det til Københavns Teaters bestyrelse suverænt at afgøre, hvor mange teatre der skal være med i Københavns Teater. Man har allerede besluttet, at Gladsaxe Teater ikke skal være med længere, og Gladsaxe Teater bliver nu et egnsteater. Det er der taget beslutning om. Det betyder noget for kommunens økonomi, men det betyder også noget for den lille pulje til egnsteatre, der er i staten, en pulje, der kun er på 46,5 mio. kr.

Man kan udmærket forestille sig, at der også er andre teatre, der på et tidspunkt bliver skivet af og ikke længere kan være i Københavns Teater. Så kan det godt være, at de ikke kan blive egnsteatre, men de kan blive små storbyteatre. Det betyder, at Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune kommer til at sidde med et problem eller en udfordring, nemlig at skulle finde penge til det, eventuelt sammen med staten.

Set i det lys mener jeg, det ville være fornuftigt at ændre den måde, bestyrelsen for Københavns Teater sammensættes på, sådan at Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune og også andre var med til at sammensætte bestyrelsen, fordi det selvfølgelig ville betyde, at vi fik placeret nogle mennesker i Københavns Teater, der havde en interesse i også at gå ind og være med til at bevare nogle teatre, altså ikke bare skive dem af, fordi de godt kan se, at det her selvfølgelig får en konsekvens for deres økonomi i kommunerne, og at det får en betydning i forhold til de statslige bevillinger, der i øvrigt er til teaterområdet.

Så jeg vil gerne endnu en gang høre, om der ikke vil være mulighed for, at man enten gik ind og opstillede nogle forudsætninger for, hvor mange teatre der skal være i Københavns Teater, eller gik ind nu og var med på at ændre bestyrelsessammensætningen. For den måde, bestyrelsen udpeges på nu, er ikke fornuftig ud fra en række betragtninger.

Der er nemlig et ønske om, at vi har en bestyrelse, der føler sig så ansvarlig som overhovedet muligt over for en række forskellige interesser. Det har ikke noget at gøre med, om Folketingets politikere og ministre er kompetente eller ej, for det her drejer sig om medejerskab. Det drejer sig om, at vi skal sikre os, at der ikke er et politisk organ, der sidder og har hele indflydelsen på, hvem der skal sidde i en bestyrelse.